

ODVJETNIK JOSIP ČIČEK

U Zagrebu, 11.08.2026. godine

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

Ulica Grada Vukovara 84

10 000 Zagreb

Pravna stvar: **Pr-1571/2023**

Tužitelj: JOSIP JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a, kojeg zastupa punomoćnik Josip Čiček, odvjetnik iz Zagreba, Huzjanova 22

Tuženik: SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Zelić, odvjetnik iz Zagreba, A. Hebranga 27

Radi: utvrđenja otkaza ugovora o radu nedopuštenim, i dr.

ŽALBA TUŽITELJA PROTIV PRESUDE

IX

I. Presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu, posl. broj: Pr-1571/2023-75 od 29.7.2026. g.:

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je odluka o otkazu ugovora o radu tuženika SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9 pod nazivom „OTKAZ UGOVORA O RADU za vrijeme trajanja probnog perioda radnog odnosa“ izdanog u Zagrebu, dana 14.9.2023. godine, kojom se tužitelju JOSIPU JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a otkazuje ugovor o radu od dana 11.4.2023. godine, nedopuštena.

2. Nalaže se tuženiku SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9, da tužitelja JOSIPA JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a vrati na posao na radno mjesto informatičar / administrator, u roku od 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9 da tužitelju JOSIPU JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a, na ime naknade imovinske štete, isplati iznos od 22.550,00 eura / 169.914,25 kn, zajedno sa zateznim kamatama, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje

glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, u roku od 15 dana.

4. Utvrđuje se da je tužitelj JOSIP JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a, započeo radni odnos kod tuženika SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9, dana 07.04.2023. godine, te se nalaže tuženiku da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ove presude izda tužitelju potvrdu o početku radnog odnosa s tim danom, a koju će u slučaju ogluhe zamijeniti ova presuda po pravomoćnosti.

5. Nalaže se tuženiku SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9 da tužitelju JOSIPU JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a nadoknadi prouzročeni parnični trošak, zajedno sa zateznim kamatama, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, u roku od 15 dana".

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 8.375,00 eura, u roku od 15 dana.

riješio je

I. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanjem privremene mjere koji glasi:

"1. Određuje se vraćanje tužitelja na posao kod tuženika na radno mjesto IT system administrator.

2. Ova privremena mjera stupa na snagu odmah po njenom donošenju te ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka ili do drugačije odluke suda".

II. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanjem prethodne mjere koji glasi:

"Određuje se upis založnog prava tužitelja na iznosu od 65.000,00 eura koji tuženik ima na bankovnim računima u Republici Hrvatskoj te se zabranjuje bankama da protivniku osiguranja ili trećoj osobi isplati s računa protivnika osiguranja predmetni novčani iznos."

Dokaz: uvid u spis

II. Na temelju čl. 348. i dr. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, i dr.; u daljnjem tekstu: ZPP) tužitelj Juretić Josip podnosi žalbu protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu, posl. broj: Pr-1571/2023-75 od 29.7.2026. g., pobijajući istu u cjelosti - zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka - čl. 354. st. 1. u vezi čl. 8. ZPP-a, čl. 354. st. 1. u vezi čl. 8. ZPP-a, čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te
- povrede materijalnog prava.

U odnosu na odluku o otkazu ugovora o radu (toč. I.)

Sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, u dijelu da je „odluka o otkazu ugovora o radu za vrijeme trajanja probnog perioda radnog odnosa“, na kojem je mjesto i datum izdavanja tuženik naznačio: „Zagreb, 14.09.2023.“ dopuštena.

Naime, u toč. 8. obrazloženja pobijane odluke Sud navodi: „Uvidom u Odluku o otkazu ugovora o radu za vrijeme trajanja probnog perioda radnog odnosa od 14.9.2023. utvrđeno je da je ista donesena za vrijeme probnog rada, zbog nezadovoljavanja na probnom radu, odnosno zbog toga što se radnik nije uklopio u radnu sredinu, sukladno čl. 115. st.4. Zakona o radu (dalje: ZR).“ Odluka se temelji na diskrecijskoj odluci poslodavca, a za koju Sud, u toč.

15. obrazloženja, navodi da nije ovlašten preispitivati takvu odluku poslodavca u sudskom postupku, odnosno utvrđivati da li je radnik ili nije zadovoljio na probnom roku.

Prema mišljenju tužitelja, takvo stajalište Suda je činjenično i pravno neosnovano.

Naime, odluka o otkazu za vrijeme probnog rada ne može biti isključivo stvar pukog, tj. subjektivnog dojma poslodavca, već se mora temeljiti na objektivnim činjenicama koje dokazuju da radnik ne zadovoljava kriterije tog radnog mjesta.

Iako poslodavac ima samostalnost u ocjenjivanju radnika, aktualna sudska praksa u Hrvatskoj strogo nalaže da ta ocjena ne smije biti proizvoljna, zlonamjerna niti diskriminatorna.

Sukladno Zakonu o radu, odluka poslodavca o otkazu mora biti u pisanom obliku i detaljno obrazložena. Nije dovoljno samo napisati da radnik nije zadovoljio na probnom radu, odnosno u konkretnom slučaju da se radnik nije uklopio u radnu sredinu.

Budući da je radnik/ovdje tužitelj osporio odluku o otkazu, teret dokaza je na poslodavcu, u smislu da upravo poslodavac/ovdje tužitelj mora dokazati konkretne propuste, nedostatak vještina, neučinkovitost radnika, ili u našem slučaju da se radnik nije uklopio u radnu sredinu.

U ovom slučaju tijekom glavne rasprave nije proveden niti jedan dokaz na tu okolnost, iako je tužitelj predložio saslušanje parničnih stranaka, uvid u WhatsApp prepiske, druge oblike komunikacije i dr. dokaze na tu okolnost.

Poslodavac ne smije zlorabiti prava na način da odluka o otkazu ne smije biti paravan za osobne netrpeljivosti, diskriminaciju ili šikaniranje radnika. Na tu okolnost, podneskom od 23.1.2025. g. tužitelj je dostavio u spis popis prijava koje je prije odluke o otkazu podnio protiv tuženika kao tadašnjeg poslodavca i sa sadržajem kojih prijava je bio upoznat.

Subjektivna komponenta poslodavca kod donošenja ovakve odluke je nesporna (da se radnik nije uklopio u radnu sredinu), međutim ona treba biti činjenično argumentirana, dakle obveza je poslodavca da sa konkretnim činjenicama i dokazima obrazloži svoju odluku o otkazu.

U našem slučaju nema argumentiranog obrazloženja odluke, već samo općenita formulacija - da se radnik nije uklopio u radnu sredinu.

Zaključno, neuklapanje u radnu sredinu može biti opravdan razlog za otkaz ugovora o radu, ali isključivo pod uvjetom da se to neuklapanje manifestira kroz konkretna, vidljiva i dokaziva ponašanja tužitelja, a ne samo kao općeniti osjećaj tuženika, koji ujedno s obzirom na vremenski slijed nakon saznanja za prijave, a prema stajalištu tužitelja, može predstavljati zlorabu prava na način da odluka o otkazu ne smije biti paravan za osobne netrpeljivosti ili sl.

I u odnosu na nužne sastavnice odluke o otkazu, osnovni preduvjet za zakonitost odluke je da poslodavac za vrijeme trajanja probnog rada u pisanom obrazloženju ne smije samo napisati da se radnik nije uklopio, već mora navesti kako se to točno odrazilo na posao, na način da radnik odbija izvršavati zadatke u timu, izaziva konflikte s kolegama, ignorira upute nadređenih i sl.

Što se tiče uručenja/dostave odluke o otkazu, iz spisa predmeta proizlazi da tužitelj nije bio na radnom mjestu kod tuženika 14.09.2024. g., već dan ranije - 13.09.2024. g., kada je pozvan radi izvršenja hitnog radnog zadatka (iako se nalazio na bolovanju u vremenu od 06.09.2024. g. - 17.09.2024. g. – podaci iz izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad od 06.09.2024. g.), a kojom prilikom je istome uručena odluka o otkazu datirana s danom 14.09.2024. g.

Iz medicinske dokumentacije proizlazi da je 13.09.2024. g. tužitelj bio na bolovanju i unatoč tome je pozvan u poslovne prostorije tuženika i tom prilikom je uručena odluka o otkazu.

Stoga, nezakonitost odluke o otkazu se očituje i u činjenicama da je Odluka o otkazu datirana s danom 14.09.2024. g. iako je stvarno uručena dan ranije, te da je istome uručena za vrijeme bolovanja koje je dokumentirano odgovarajućom liječničkom dokumentacijom i za koju je tuženik uredno obaviješten.

Imajući u vidu istaknute žalbene navode koji se odnose na zakonitost, odnosno nezakonitost odluke o otkazu, tuženik pobija odluku kojom se odbija tužiteljev povratak na rad.

U odnosu na izdavanje potvrde o početku rada (toč. I.)

Tužitelj smatra da je Sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, u dijelu u kojem je Sud zaključio da tužitelj nije stvarno započeo s radom 07.04.2023. g., već da je stvarni i formalni početak rada 11.04.2023. g.

Iako je u ugovoru o radu naveden početak rada 11.04.2023. g. (utorak), tužitelj je tijekom postupka tvrdio da je stvarni početak njegovog rada bio 07.04.2023. g. (petak), kada je došao u poslovne prostorije tuženika, time da ga je prethodno dovezao prijatelj Darko Vujanić, a kojom prilikom su potpisali ugovor o radu koji je datiran s 11.04.2023. g., potom da je istog dana tužitelj otvorio službenu e-mail adresu i dr.

Upravo zbog neprovođenja ostalih predloženih dokaza, prije svega saslušanja parničnih stranaka i dr., Sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje.

U odnosu na odluku o naknadi štete (toč. I.)

Tužitelj je na okolnost prekovremenog rada kod tuženika predlagao više dokaza, a ključan dokaz jest vještačenje digitalnih logova, tj. zapisnika spajanja sa aplikacijom AnyDesk za udaljenu podršku klijentima tuženika sa privatnog laptopa tužitelja u kojoj su evidentirani datumi spajanja na računala, datum i točno vrijeme i trajanje svakog spajanja na računala, uz prethodnu pribavu istog od tuženika, kao i saslušanje parničnih stranaka.

Taj dokazni prijedlog jest od bitnog značaja iz razloga što bi se na objektivan način utvrdilo da li je tužitelj doista radio određene poslove za poslodavca izvan redovnog radnog vremena, pa tako i tijekom vikenda, kako on to navodi u pisanim podnescima.

Ako bi se utvrdilo da je, prema nalogu poslodavca, radio izvan radnog vremena, što uključuje dežurstva vikendom, logično je da to vrijeme nije mogao iskoristiti prema vlastitom izboru, pa tako i za rad na honorarnim poslovima koji su unaprijed ugovoreni. Iz dokumentacije koja prileži spisu, a koju je dostavio tužitelj, doista proizlazi da je došlo do raskida njegovih ranije sklopljenih pravnih poslova, ali saslušanjem tužitelja i ovlaštenih osoba druge ugovorne strane Sud bi mogao sa sigurnošću utvrditi stvarne razloge njihovog raskida, a što predstavlja uzročno posljedičnu vezu na utuženu naknadu štete.

Stoga je zaključenje glavne rasprave bez provođenja relevantnih dokaza neposredno utjecalo da je Sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje u tom dijelu.

U odnosu na odluku o naknadi parničnih troškova (toč. II.)

Pobijanom presudom nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 8.375,00 eur u roku od 15 dana.

Tužitelj smatra da je odluka o naknadi troškova postupka donesena suprotno čl. 154. ZPP-a, te da je Sud pogrešno utvrdio iznos nagrade za pojedine radnje primjenom relevantne Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23; dalje: Tarifa).

Naime, Sud je dužan cijeliti pojedine radnje parničnih stranaka poduzete po punomoćnicima, u konkretnom slučaju odvjetnicima, te nakon zaključenja glavne rasprave parničnoj stranci koja upije u sporu priznati samo nužne, odnosno opravdane troškove za vođenje ovog parničnog postupka, a odluku o visini nagrade za svaku pojedinu radnju (podnesak, zastupanje na ročištu, i dr.) odmjeriti primjenom mjerodavne odredbe Tarife.

Tako je Sud pogrešno i neosnovano priznao tuženiku parnični trošak, u vidu odvjetničkog zastupanja za sastav podnesaka i zastupanje na ročištima, uz obrazloženje kako slijedi.

Za sastav podneska od 26.3.2024. g., budući da je u svojoj biti dopuna odgovora na tužbu koji odgovor je podnio 25.1.2024. g., uz napomenu da je tužitelj podnio tužbu i sve priloge prije nego je Sud rješenjem od 09.01.2024. g. pozvao tuženika na podnošenje odgovora na tužbu, tako da se u odgovoru na tužbu tuženik mogao očitovati o svim činjenicama i dokazima koje je tužitelj dostavio u spis do donošenja rješenja od 09.01.2024. g. i njegove dostave tuženiku.

Dana 08.07.2024. g. Sud je zaključio prethodni postupak, tako da podnesci koje je tužitelj dostavljao u sudski spis nisu nužni, tj. opravdani budući da se njima ne iznose novonastale činjenice niti se dostavljaju dokazi koji su nastali nakon zaključenja prethodnog postupka i koji su od bitnog značaja za donošenje odluke o meritumu stvari, slijedom čega isti nisu nužni, niti bi se njihovim nepodnošenjem nanijela šteta tuženiku. Također, Sud nije pozivao tužitelja na eventualna očitovanja na podneske tuženika, već ih je istome dostavljao isključivo radi obavijesti. Stoga je trošak sastava svih podnesaka nakon zaključenja prethodnog postupka Sud neosnovano priznao tuženiku, te obvezao tužitelja da iste nadoknadi tuženiku u okviru parničnih troškova.

Sud je priznao tuženiku trošak zastupanja na ročištu 09.07.2024. g., međutim uvidom u e-komunikaciju vidljivo je da je ročište održano 08.07.2024. g., tako da istu nagradu nije mogao priznati jer se određeni zahtjev tuženika odnosi na zastupanje na prethodnom postupku 09.07.2024. g. umjesto ispravnog dana 08.07.2024. g.

Za ročište održano 29.5.2026. g. i ročište održano 06.07.2026. g. tuženiku je priznata nagrada sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 250 bd/ročište, međutim oba ročišta su odgođena prije upuštanja parničnih stranaka u raspravljanje. Stoga tuženik ima pravo na nagradu za pristup ročištu sukladno Tbr. 9.5. Tarife u iznosu od 50 bd/radnja (*5. Za pristup na ročište koje je odgođeno prije početka raspravljanja odvjetniku pripada 25 % nagrade iz Tbr. 7. toč. 1., 4., 7. i 8. ali ne više od 50 bodova.*). Istome se, suprotno iznijetim navodima, neosnovano priznata nagrada prema pogrešnom tarifnom broju i u previsokom iznosu.

Za ročište održano 24.07.2026. g. tuženiku je priznata nagrada sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 250 bd/ročište, međutim radi se o procesnom ročištu za koje tuženik ima pravo na nagradu od 50% navedene tarife, tj. 125 bd sukladno Tbr. 9.2.

Za zastupanje na ročištu za objavu i uručenje odluke održanom 29.7.2026. g. punomoćnik tužitelja nije pristupio i stoga nema pravo na nagradu za isto, a unatoč tome Sud je tuženiku priznao trošak pristupa na to ročište.

Stoga je Sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, a na temelju istog pogrešno primijenio Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23).

Tužitelj dodatno želi istaknuti drugostupanjskom sudu da priznati iznos parničnih troškova tuženika, u vidu zastupanja po punomoćniku, u iznosu od 8.375,00 eur odgovara točno prihodima rada u visini plaće koju je on kao programer informatičar ostvario kod tuženika tijekom šest mjeseci rada.

Dokaz: *uvid u spis*

III. Na temelju iznesenih žalbenih navoda, tužitelj Juretić Josip predlaže nadležnom Županijskom sudu da prihvati žalbu iste, povodom koje da:

- preinači presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu, posl. broj: Pr-1571/2023-75 od 29.7.2026. g. na način da usvoji tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan, odnosno podredno da
- ukine presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu, posl. broj: Pr-1571/2023-75 od 29.7.2026. g.i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

TUŽITELJ p.p.: